

رسانه به مثابه ابزاری است که موجب تغییر در فرم و محتوای هیأت سنتی شده است. به نحوی که تعامل یک سوبه و مرسوم هیأت سنتی به سمت تعامل دوسویه در حال تغییر است. این تغییر که از ضبط حلسات بر روی نوار کاست آغاز شد، با شروع همه گیری کرونا و برگزاری هیأت مجازی در شبکه های اجتماعی به تمامی رخ نمود. مقاومت در برابر روند چینی تغییری زمانی می تواند موجه باشد که میتواند بر اصلاح هدف طراحی شده باشد و نه صرفاً پاسداشت سنن پیشین.

اشارة

یکدیگر در حوزه های مختلف هم پوشانی داشته و خروجی های خود را در رابطه و تعامل با دیگر نهادهای اجتماعی تنظیم می کنند. به طور مثال نهاد بازار، گاهی اوقات تحت تأثیر تصمیمات سیاسی در نهاد دولت قرار می گیرد. در این میان، رسانه نیز یک نهاد اجتماعی است که کارکردهای مختلف داشته و نیازهای مختلفی از جمله اطلاع رسانی، سرگرمی و بسیج عمومی را پاسخ می گوید.

ادعای اصلی نظریه رسانه ای شدن، این است که میزان هم پوشانی نهاد رسانه با دیگر نهادها روز به روز بیشتر می شود و این به آن معناست که تعامل و ترابط میان رسانه و نهادهای مختلف روز به روز افزایش می ابد. مثلاً در نهاد سیاست، یک نامزد انتخاباتی برای انتخاب شدن در یک انتخابات بیش از پیش باید تعامل با رسانه ها را بدله باشد، و حتی بایستی اعلام سیاست ها و تصمیمات خود را با در نظر گرفتن اقتضایات رسانه ای انجام دهد. البته رسانه ای شدن، یک مسیر یک طرفه نیست و تأثیرات نهادها بر یکدیگر، تأثیراتی متقابل است.

رسانه ای شدن، یک مسیر یک طرفه نیست، و تأثیرات نهادهای بر یکدیگر، تأثیراتی متقابل است. به این معنا که مثلاً در رسانه ای شدن سیاست، همان مقدار که سیاست ارزانه تأثیر می پذیرد، رسانه های ارزانه تأثیر می شوند. رسانه های ارزانه تأثیر می شوند.

هیأت به عنوان یکی از قالب های برگزاری مناسک دینی که کارکردهای متنوعی پیدا کرده و تا حدیک نهاد اجتماعی پیش رفته است که هم کارکردهای رسانه ای و هم کارکردهای اجتماعی (مثل خیریه، اجمان ها و...) را پیدا کرده، همواره با دیگر نهادها از جمله نهاد رسانه در ارتباط وثیق بوده است. چه مقدار رسانه ها، قواعد و تعاملات آنها بر هیأت و نوع برگزاری آنها تأثیر گذاشته است؟ این سوالی است که در این سطور در تلاش هستیم تا بر اساس یک نظریه ای مطرح در فضای جامعه شناسی ارتباطات با عنوان «رناهای شدن» پاسخی به آن ارائه دهیم.

نظریه رسانه ای شدن

نهادهای اجتماعی که خود ساختارهایی برای پاسخگویی ورفع نیازهای نسبتاً ثابت جوامع بشری هستند (مثل نهاد خانواده، نهاد آموزش و...) هر کدام قوانین و قواعد و در یک کلام دنیایی نسبتاً متفاوت دارند. البته برخی نهادها با